

med Vand, at sætte et lille Solsejl etc., vil sikkert ogsaa her kunne hjælpe over Vanstelighederne som Regel.

Derimod kan det ikke nægtes, at ved enkelte Lejligheder vil en Del Undermaalsfisk dø, særlig paa Grund af den ringe Omhu Fiskerne anvende paa dem, f. Eks. Efterladenhed med at sortere Fisken hurtigst mulig, Trampen om imellem dem etc.; men jeg tør udtale den Overbevisning, at det med enkelte sjældne Undtagelser vil kunne lade sig gøre i de store Ruttere at udsætte saa at sige alle Undermaals-Rødspætterne i levedygtig Stand igen*).

Det samme kan siges om Tungerne, der tilmed oftest fiskes om Matten og i den koldere Aarstid, og desuden ere endnu mere sejglivede end Rødspætterne efter Fiskehandlernes Sigende, og efter hvad jeg selv har set under Fiskeriets Gang. At de ikke kunne leve saa godt i Dam som Rødspætterne, hidrører fra en Egenhed hos dem, at „suge“ sig fast til Skibet; men dette har intet at gøre med deres Levedygtighed ved at ligge paa Dækket.

Pig- og Slethvarre have foruden deres store Sejglivethed den Fordel, at de kun fanges i ringe Antal i hvert Træk, og derfor hurtig kunne udlastes igen.

Blandt de andre i Fiskeriloven frebede Gladfisk, maa Strubben henregnes til de sejglivede Fisk, medens Fisingen er temmelig skrøbelig, forholdsvis let mister sine Skal, og ikke paa langt nær vil kunne leve saa godt, som de øvrige nævnte Gladfisk.

Hvad Rødtungen og Skærsingen angaar, da kunde der maaske nok være Tale om at frede den første i det mindste paa den her angivne Maade, men da der sjældent fanges smaa Individuer af de nævnte Arter, vilde det være uden Betydning i Praksis, og desuden ere de Værdier, de repræsenterer, saa smaa, at det næppe for deres Skyld er Umågen værd for os at mangfoldiggøre en Lovs Bestemmelser; thi det maa aabenbart betragtes som en stor Fordel ved en Fiskerilov, at den er saa „simpel“ som mulig. Som et Eksempel paa, hvor længe den Slags Bestemmelser ere om at træde ud i Livet, skal jeg nævne, at efter at den nuværende Lov havde bestaaet i 3 Aar, hændte det mig, at en af Frederikshavns største Fiskehandlere blev forbavset over at høre, at der ogsaa paa Pighvar var fastsat en Minimums størrelse. Han havde i hvert Fald handlet med Pighvar i alle 3 Aar uden at kende denne Bestemmelse.

Jeg tror derfor ikke, man skal behyrde en Lov med Bestemmelser om flere Fiskearter end højt nødvendigt; thi Love, hvis Bestemmelser i Praksis ikke overholdes ved et særdeles kræftigt Eftersyn og med Omhu, ere formentlig kun til Skade.

Al de ovennævnte Grunde tror jeg, at man i en fremtidig Lov for Gladfiskenes Vedkommende kun skal holde sig til Bestemmelser gældende for hele Landet for:

Rødspætte.

Tunge.

Pighvarre.

Slethvarre**).

Derimod vil det maaske være heldigt, om der i lokale Love vilde kunne tages Henyn ogsaa til Strubben, en Fisk, der ikke har Betydning som Eksportvare, men som paa visse Lokalteter nok alligevel har sin Betydning.

Man vil vanskeliggøre kunne forsvare at frede Fisingen i Kattegat paa nævnte Maade, dels paa Grund af dens Betydningsløshed for en gros Handelen, dels paa Grund af dens ringe Levedygtighed, og desuden fordi den synes at formere sig i Kattegat tilbørlig paa Rødspættens Beføstning; i det mindste er det forbausende at se den Mængde Fisinger, man faar i et snevermasket Vaad næsten overalt i Kattegat. Dens Antal er sikkert mange Gange større end Rødspættens, og da begge leve af tilbørlig samme Føde, er det ikke umuligt, at de ere ligefrem konkurrerende Arter, saa at Fisingen vil brede sig paa Rødspættens Beføstning, naar den faar Lejlighed dertil, og det faar den nu, hvor Rødspættebestanden af Mennesket er reduceret saa meget. Jeg ved ikke, om Fisingen altid

*) Anm.: Det skal dog her berøres, at naar der i Vaadet samtidig med Rødspætter fanges mange Skærsinger (Rorsfisk), kunne Rødspætterne ved Berøring med disse Dyr befabiges, saa at de ere mindre levedygtige end ellers, men udsættes Fiskene hurtig i Vandet, vil de dog som Regel komme til Kræfter igen.

**) Anm.: Der kunde maaske være Grund til ogsaa at foreslaa en Mindstestørrelse for Helleflynderens Vedkommende, men denne Fisk er for Tidens saa lidet udbredt i Kattegat (se foran Pag. 2257), at jeg ikke personlig har kunnet undersøge dens Livsforhold, og jeg vover derfor ikke at udtale nogen bestemt Mening om denne Sag. En Mindstestørrelse for den maatte da formentlig, som foreslaet i England, ikke være mindre end c. 36 engl. Tommer; — først ved den Længde antages den at blive kønsmoden.